

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200484
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5721200484.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov - matky: P. Y., narodená XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX C., a otca: O. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, XXX XX C., zastúpeného obchodnou spoločnosťou BELLAN & Partners, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 52 934 969, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 9P/23/2021-10 zo dňa 23. februára 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 9P/23/2021-10 zo dňa 23. februára 2021 vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom mení tak, že:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každú stredu a každú sobotu v čase od 14:00 hod. do 16:00 hod. za prítomnosti matky. Matka je povinná umožniť otcovi realizáciu styku s maloletou v mieste jej bydliska alebo na inom mieste určenom otcom.

Rodičia sú p o v i n n í v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

II. Vo výroku o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti matky a vo výroku, ktorým boli matka a otec poučení o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej uznesenie Okresného súdu Martin č. k. 9P/23/2021-10 zo dňa 23. februára 2021 potvrdzuje.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým uznesením zveril maloletú R. Y., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Zároveň týmto uznesením rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každú sobotu v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti matky. Okresný súd poučil rodičov, že sú oprávnení podať vo veci starostlivosti o maloleté dieťa návrh na začatie konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu na Okresnom súde Martin.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia odkázal na ustanovenia § 2 CMP, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330, § 333 CSP, § 360 ods. 2 a § 366 CMP. Pri rozhodovaní o dôvodnosti neodkladného opatrenia súd nevyhnutne riešil otázku potreby bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa. Vychádzal pritom z tvrdení matky a predložených dôkazov. Maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky. Rodičia sú manželia, avšak nežijú spolu v jednej domácnosti. Z návrhu matky vyplýva, že medzi

rodičmi dochádza ku konfliktným situáciám, kvôli ktorým matka opustila spoločnú domácnosť. Vzhľadom na vzniknutú situáciu a vek maloletého dieťaťa je potrebné, aby maloleté dieťa malo osobu, ktorá sa o neho bude osobne starať, zastupovať ho a spravovať jeho majetok. Z návrhu je tiež zrejmé, že na okresnom súde prebieha konanie vo veci rozvodu manželstva a úpravy pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Navrhovateľka však nepodala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu vo veci samej, preto súd poučil účastníkov, že sú oprávnení podať takýto návrh. Vzhľadom na to, že rodičia sa nevedia dohodnúť na úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností, okresný súd zároveň upravil styk otca s maloletým dieťaťom.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia, resp. zmeny tohto rozhodnutia tak, že jeho návrhu bude vyhovené.

4. Uviedol, že akceptuje rozhodnutie súdu v časti o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, ktorá zároveň bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, keďže dcéra má len 2 mesiace a 10 dní, je kojenná a úplne závislá od matky. Na druhej strane považoval tvrdenia matky za účelové, vykonštruované a nezakladajúce sa na pravde, uvedené iba za tým účelom, aby v návrhu matky, najmä na nariadenie neodkladného opatrenia, bol otec vykreslený ako bezcitný a neschopný, a zároveň manžel - násilník. Nie je pravdou tvrdenie matky, že otec od prvého týždňa po návrate z pôrodnice netrávil s matkou a dieťaťom spoločný čas okrem večerného kúpania maloletej. Zdôraznil, že je od novembra 2020 nezamestnaný, väčšinu času trávi aj vzhľadom k opatreniam v dôsledku pretrvávajúcej epidémie nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 doma v spoločnom byte, ktorý vlastní spolu s matkou. Otec v rámci možností a priestoru, keď maloletá nespala a nebola kojenná, tak jej náležitým spôsobom venoval pozornosť, svoju otcovskú lásku, či už dotykmi alebo pohľadom vzhľadom na jej vek, prinajmenšom svojou prítomnosťou. Rovnako nesúhlasil s tvrdeniami matky o tom, že z jeho strany došlo k nejakému násilnému správaniu. Uviedol, že bol prítomný pri narodení dieťaťa, pretože chcel byť oporou najmä pre matku, ktorú si týmto vážil a ctil a v neposlednom rade ako otec chcel už od prvých momentov, kedy ich prvorođená dcéra uzrie svetlo sveta, stráviť s ňou čas. Snaží sa, aby matka zotrvala v ich spoločnej domácnosti, keďže má vzťah a záujem o maloletú dcéru. Maloletá je vo veku, kedy sa každým dňom mení a vyvíja a je v záujme otca, aby bol v prítomnosti dcéry čo najviac. Považoval celé toto konanie za unáhlené a predčasné. Maloletá potrebuje aj otca a jej výchova v prítomnosti rodičov matky maloletej bez prítomnosti otca stráca atribúty rodiny ako takej.

5. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť.

6. Uviedla, že otec sa k návrhu na rozvod manželstva vyjadril tak, že uznal rozvrátenie ich vzťahu a že tu nie je šanca na jeho obnovu. Odvolanie v tejto veci a tiež vyjadrenie, že ich vzťah má šancu na zlepšenie, sa tiež nezhoduje s jeho konaním, keďže sám súhlasil s predajom ich spoločného bytu, ktorý začali ponúkať na inzertnom portáli bazos.sk. Pokiaľ by mal otec záujem o záchranu ich vzťahu, nesúhlasil by s predajom spoločného bývania, teda jediného miesta, kde môžu dcéru vychovávať ako kompletná rodina. Dňa 24.03.2021 otec podpísal rezervačnú zmluvu, ktorou sa zaviazali predajť spoločný byt záujemcom. Poukázala na to, že zo strany otca zažila fyzickú hrubosť niekoľkokrát, a to dokonca aj na verejnosti. Dňa 08.02.2020 v skorých ranných hodinách na ňu zaútočil fyzicky pod vplyvom alkoholu pred očami svedkov, ktorými boli manželov kamarát C. E. a tiež zamestnanci podniku Pilsner Pub Martin. Opakovane sa vyskytla situácia, kedy jej vykrúcal ruky, alebo ju sácal od seba. Jedno z takýchto napadnutí sa stalo aj dňa 08.05.2020, a teda v čase, keď už 9 dní vedeli, že je tehotná. Dôkazom uvedeného je ich následná komunikácia na sociálnej sieti Facebook. Pokiaľ otec tvrdil, že rešpektoval nariadenia vydané v súvislosti s opatreniami proti šíreniu pandémie, uvedené nie je pravda, keďže sa schádzal so svojou rodinou a tiež s kamarátmi. Otec totiž neverí, že táto pandémia je odôvodnená a považuje ju za výmysel. Pokiaľ otca požiadala, aby jej krátko po pôrode pomohol s dcérou, pretože sa cítila vyčerpaná, tento jej oznámil, že musí vydržať. Bol ochotný maloletú postrážiť len cez deň napriek tomu, že vedel, že počas dňa nie je schopná zaspáť a jeho reakcia bola, že to nie je jeho chyba. Súhlasila s tvrdením, že otec venoval dcére dotyky a pohľady, no nesúhlasila s tým, že robil maximum v danej chvíli. Mala za to, že otec si neuvedomuje úplne koncept rodičovstva ako takého. Pohľady a dotyky venoval dcére zväčša vtedy, keď to bolo vyhovujúce jemu.

Za spoločne strávený čas považuje chvíle, kedy mu jeho dcéra spala v náručí a on sa na ňu nerušene pozeral. V prípade, že dcéra plakala, otec ostal opakovane nervóznym a podal dcéru matke so slovami, že nevie, čo s ňou má robiť. Otec nemal ani v čase spoločného bývania, a trvá to do dnešného dňa, snahu tráviť čas s maloletou, napríklad interaktívnym spôsobom, ako čítaním kníh, poskytovaním stimulov na rozvíjanie jej osobnosti, keďže pri každom zaplakaní ostáva nervóznym a jeho riešenie situácie je, že dcéru dáva do jej rúk. Všetko toto sa deje v období, kedy je otec maloletej nezamestnaný, a teda nie je vyťažovaný ani časovo a určite nepociťuje ani fyzické vyčerpanie. Na základe

týchto skúseností a vedomia, že otec si nevie s dcérou poradiť sám bez jej prítomnosti, zotrvala na svojom návrhu, že stretávanie má prebiehať v jej prítomnosti. Keďže dňa 05.04.2021 otec odišiel za prácou do Rakúska na predpokladaných 19 dní a v budúcnosti má v pláne za prácou do Rakúska odchádzať opakovane po dobu 3 týždňov z mesiaca, vyslovila názor, že s maloletou nebude mať otec dostatočný vzťah a ani rodičovské zručnosti a skúsenosti, aby s ňou mohol tráviť čas bez jej prítomnosti. V tomto smere sledovala jedine záujem jej dcéry a bola ochotná byť prítomná počas stretnutí otca s maloletou, aby tieto pre dieťa neboli stresujúce. Nemala problém, aby otec s maloletou bol v častom kontakte, no otec svojím spôsobom života nedokáže pochopiť, že momentálne z hľadiska na vek dcéry sú jej potreby prvoradé a prioritné, a teda sa treba prispôbiť jej harmonogramu a potrebám na úkor svojho pohodlia. Konflikty s otcom maloletej viedli až k tomu, že u nej došlo k poklesu tvorby materského mlieka. Otec zdôraznil, že bol prítomný pri pôrode dcéry, avšak matka uviedla, že pri samotnom akte pôrodu prítomný nebol, lebo sa na to necítil. Otec sa navyše vyjadril, že sa s matkou rozíde, keď dcéra dosiahne vek 6 rokov. Tiež vyslovil názor, že si matka môže nájsť iného partnera, s ktorým bude udržiavať intímny pomer. Toto správanie naozaj nenasvedčuje tomu, že by mal záujem o záchranu ich vzťahu.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že jeho manželstvo s matkou maloletej naozaj prestalo plniť účel a považoval ho za trvalo rozvrátené, bez možnosti nápravy. K predaju spoločného bytu pristúpili z dôvodu, že on nemal dostatok financií na to, aby matku vyplatil. Vyjadrenia matky vnímal ako účelové, smerujúce k vykresleniu jeho osoby ako nezodpovedného človeka. Poukázal na to, že ešte pred pôrodom s matkou sledovali dokumentárne videá, v ktorom bolo napríklad spomínané, ako dieťa správne ukladať na spánok a mnohé iné užitočné rady. Hneď po príchode z nemocnice sa snažil chopiť role otca a od samého začiatku sa snažil matke pomáhať tak, ako najlepšie vedel, napríklad prebaľovaním a kŕmením dcéry. Po celý čas nemal problém dcéru uspávať, spievať jej pesničky a podobne. Považoval za prirodzené, že chlap si nie je úplne istý pri manipulácii s drobným a krehkým novorodencom a žena dokáže niektoré situácie riešiť inštinktívnejšie. Zdôraznil, že maloletá je jeho prvým dieťaťom a všetko sa len učí. Nerozumel tvrdeniu matky, že trávenie času s dieťaťom tým spôsobom, že dcéra spí v jeho náručí, nie je kvalitne stráveným časom. Poukázal na to, že z hľadiska na vek maloletej je úplne prirodzené, že táto väčšinu času spí. Nesúhlasil tiež s tvrdeniami matky o tom, že pokiaľ odíde pracovať do Rakúska, bude pre maloletú cudzou osobou. Napokon navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že mu umožní stretávať sa s maloletou každú sobotu od 14.00 hod. do 16.00 hod. a každú stredu v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod., prípadne, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie otca bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 a 2 CMP), včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a § 357 písm. d) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP], bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 329 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 388 CSP zmenil vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Vo výroku o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti matky a vo výroku, ktorým boli matka a otec poučení o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej, ale jedná sa spravidla o rozhodnutie súdu v určitom štádiu konania vo veci samej. Dokazovanie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

10. Právo styku rodiča s dieťaťom je úplne novým právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. Právo styku vychádza z Ústavy Slovenskej republiky, keď v zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy SR „starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona“. Právo styku vyplýva tiež z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, kde je upravené v článku 7 ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 8, ktorý zakotvuje právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných väzbov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov, v článku 29 bod 1, v zmysle ktorého má výchova dieťaťa viesť k posilňovaniu úcty k rodičom dieťaťa, tiež v článku 9 bod 3, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, a v súvisiacom článku 18 bode 1, ktorý priznáva obom rodičom spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

11. V prípade, ak dôjde k rozpadu rodiny a je nevyhnutné rozhodnúť, s ktorým z rodičov bude dieťa naďalej bývať, nezasahuje sa týmto rozhodnutím do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča. Tieto zostávajú v nezmenenom rozsahu zachované. Priestor na realizáciu týchto rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič práve v čase styku s dieťaťom. Vzájomná radosť rodiča a dieťaťa z blízkosti toho druhého je základným prvkom rodinného života. Je chránená článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z tohto článku vyplýva tiež pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižujú a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stýkať sa, alebo len tak zriedka, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi vzniknúť. Preto súd musí pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti a pri úprave styku osobitne zvažovať budúcu perspektívnosť dodržiavania svojich rozsudkov. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že „je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné väzby s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov“ (Gorgulu vs. Nemecko), resp. „že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku druhého rodiča“ (Hansenová vs. Turecko).

12. Treba zdôrazniť, že ustanovenia Zákona o rodine (§ 24, § 25, § 36 ods. 1), dávajú rodičom, ktorí spolu nežijú, možnosť dohodnúť sa o úprave ich rodičovských práv a povinností. Takáto dohoda rodičov sa potom stane súčasťou súdneho rozhodnutia. Ak sa rodičia nedohodnú, rozhodne súd podľa uvedených ustanovení Zákona o rodine. Otázkou zverenia dieťaťa a úpravy styku treba posudzovať veľmi starostlivo, pričom rozhodujúce budú tak okolnosti na strane maloletého dieťaťa (napr. jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá vo výchove, ekonomické pomery a pod.), ako aj pomery na strane rodičov. Pri rozhodovaní sa musia súdy riadiť vždy záujmom dieťaťa. Je potrebné, aby súd našiel vždy bezpečný podklad pre hodnotenie osobných a povahových vlastností rodičov a prostredia, v ktorom rodičia žijú. Musí zistiť, aký majú rodičia vzťah k dieťaťu a ako sa o neho doteraz starali. Zistí tiež, ako rodičia žijú, v akom prostredí chcú dieťa vychovávať a ako mienia zabezpečiť jeho priaznivý vývoj s ohľadom na jeho individuálne potreby.

13. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rodičia sa nevedia dohodnúť o otázke styku s maloletou, pričom matka poukázala na nespôsobilosť otca postarať sa o dieťa a tiež na niektoré incidenty, pri ktorých malo dôjsť k fyzickému útoku otca na matku. Z hľadiska rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa súd zaoberá len tým, či v zmysle produkovaných tvrdení a dôkazov možno požadovaný zásah v podobe neodkladného opatrenia považovať za prospešný pre dieťa. Treba zdôrazniť, že styk otca s maloletým dieťaťom počas dvoch hodín v týždni, ako to vymedzil okresný súd, predstavuje tak minimálny rozsah, že ho nemožno považovať za akceptovateľný, pokiaľ sa má udržať kontakt dieťaťa s otcom v tom zmysle, aby aj otec mohol zohrať rodičovskú úlohu v živote dcéry. V danom prípade je neprípustné uvažovať v intenciách „práv rodiča“ (otca či matky), ale v jedine v intenciách záujmu dieťaťa. Zo žiadneho dôkazu, ktorý je súčasťou spisového materiálu nevyplýva nespôsobilosť otca postarať sa o dieťa v časovom rozsahu, ako to bolo navrhnuté v odvolacom konaní. Rovnako odvolací súd nemal osvedčené akékoľvek neprímerané správanie otca, ktoré by malo viesť k reštrikcii v časti úpravy jeho styku s maloletou dcérou. Pokiaľ bola matka objektom akéhokoľvek útoku,

bolo náležité uvedené riešiť v súčinnosti s príslušnými orgánmi; uvedené nevyplýva zo žiadneho tvrdenia matky.

14. Je prirodzené, že aktuálne je dieťa vzhľadom na útlý vek naviazané na matku, ktorá tak predstavuje primárnu vzťahovú osobu; v tomto smere nemožno nijako upierať matke isté privilégium v podobe podstatne širšieho časového rozsahu, v ktorom zabezpečuje starostlivosť o dieťa. Uvedené však neznamená, že otec ostane vylúčený z participácie na starostlivosti o dcéru takým spôsobom, ktorý by mohol vytvoriť dokonca priestor pre zánik citového vzťahu medzi dieťaťom a biologickým rodičom. Z uvedeného dôvodu nepovažoval odvolací súd rozsah styku otca s dieťaťom vymedzený v napadnutom uznesení za postačujúci, a preto zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že umožnil otcovi stretnutia s maloletou (okrem času stanoveného okresným súdom) aj v ďalší deň v týždni počas dvoch hodín, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Krajský súd rozhodol o oprávnení otca stýkať sa s maloletou za prítomnosti matky, rešpektujúc predovšetkým vek dieťaťa; zároveň treba podotknúť, že v tejto časti otec nijako závery okresného súdu nenamietal, keďže len poukazyval na neprimerane krátky časový rozsah, ktorý mu bol stanovený na stretnutia s dieťaťom. Z hľadiska vykonateľnosti rozhodnutia, bolo nevyhnutné upraviť aj otázku povinnosti matky umožniť styk dieťaťa v mieste jej bydliska alebo v mieste, ktoré určí otec. Styk otca s dieťaťom totiž znamená trávenie času tohto rodiča s dieťaťom, pričom matka má svojou prítomnosťou iba zabezpečiť realizáciu daných stretnutí a dosiahnuť tak, aby otec a dcéra nadviazali primeraný vzťah. Zároveň odvolací súd doplnil výrok súdu prvej inštancie o úprave styku tak, že uložil rodičom navzájom sa informovať o prekážkach brániacich realizácii styku otca s maloletým dieťaťom najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

15. Pokiaľ ide o ostatné výroky uznesenia okresného súdu, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli viesť k modifikácii tejto časti rozhodnutia. Je totiž zrejmé, že otec a matka nijako nespochybňujú závery okresného súdu o zverení dieťaťa matke a keďže maloletá má aktuálne necelých šesť mesiacov, je úplne prirodzené, že jej zverenie do starostlivosti matky plne rešpektuje jej potreby a záujem na zdravom psychickom a fyzickom vývoji. K výroku o poučení rodičov podať návrh na začatie konania vo veci samej odvolací súd uvádza, že nariadené neodkladné opatrenie má povahu neodkladného opatrenia, ktoré zabezpečuje trvalú úpravu pomerov účastníkov (§ 337 CSP), preto pri absencii vôle subjektov konania dosiahnuť rozhodnutie v konaní o veci samej (úprava pomerov na čas do rozvodu), nie je nutné podať návrh vo veci samej; uvedené preto správne viedlo „len“ k poučeniu vyslovenému vo výroku uznesenia o možnosti iniciovať daný typ konania. Zároveň nutné dodať, že i súd prvej inštancie môže začať takéto konanie aj bez návrhu, keďže sa jedná o konanie starostlivosti o maloleté deti (§ 23 ods. 2 s použitím § 111 a nasl. CMP)

16. O trovách konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 396 ods. 1, 2 CSP a § 52 CMP.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie

podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.